

jeg ikke tør paatage mig Ansvaret for at stille et saadant Forslag; thi det vil blive det samme, som at der i næste Finansaar ikke skal gøres noget for Restaureringen af denne Kirke. Det udtalte jeg mig om i Gaar, og mine Bevæggrunde dertil falde i meget sammen med de Grunde, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds fremsførte. Medens Forslaget forhandles i Finansudvalget, har den ærede Kultusminister imidlertid stillet Forslag, som tydelig har godtgjort for mig, at 100,000 Kroner ikke ere nødvendige til Ribe Domkirke i næste Finansaar, men at en mindre Sum, en Sum paa 50,000 Kr. kunde gøre det. Derfor kan jeg ikke stemme imod Fler-tallets Forslag, skønt jeg heller ikke kan overvinde mig til at stemme for Bevillingen, da Følgen deraf maatte blive, at de 100,000 Kroner bleve vedtagne, og da jeg finder det urigtigt at sætte 100,000 Kroner ind paa Finansloven, naar den ærede Minister har udtalt sig derhen, at hele Beløbet ikke var nødvendigt. Jeg erkender, at det ikke altid er heldigt at komme til at sige „stemmer ikke“, da det i mange Henseender kan være et vagt Standpunkt, men hvad dette Spørgsmaal angaar, maa jeg dog stille mig saaledes, at jeg for mit Vedkommende afholder mig fra at stemme om det Endringsforslag, som af Fler-tallet er stillet om Ribe Domkirke.

Mr. Nielsen: Jeg kommer til at berøre nogle af de Punkter, som have været meget omtalte i Dag, men jeg skal gøre det saa kort, at jeg er sikker paa, at Tinget nok vil kunne udholde at høre det Par Bemærkninger, jeg har at gøre. — Jeg vil gerne sige et Par Ord om de Bevillinger, der søges til Oprettelsen af et Handels-etablisement og særligt en Missionsanstalt i Lstgrønland, og jeg tænker, at adskillige Medlemmer med mig i Gaar nød det i høj Grad formjuldende Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (E. Hage). Det var mig i alt Fald en stor Nydelse; men jeg blev ikke slet saa overbevist ved Indholdet, som jeg var betaget af den smukke Form. Det ærede Medlem refererede i et bestemt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Stedets Besejling, til det ærede Medlem fra Eshjærg (Bluhme), som særlig sagtyndig. Nu har det ærede Medlem fra Eshjærg endogaa i en over-dreven Grad fratændt sig Sagkundskab, saa adskilligt af det, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har fremsført, dermed i Grunden falder. Og da det ikke kan nægtes, at adskillige virkelig sagtyndige

have en helt anden Anskuelse om Besejlings-spørgsmaalet end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds — jeg har søgt Oplysninger med Glid hos adskillige af vore Søofficerer, og jeg har faaet ganske andre Udtalelser af dem end den, det ærede Medlem kom med — nærer jeg heller ingen Betænkeligheder i denne Sag. Jeg mener ikke, det kan lægge noget Medlem Hindringer i Vejen for at kunne stemme for Bevillingen. I øvrigt skal jeg ikke nærmere tale om den ene Bevilling, Bevillingen til Handels-etablisementet; men jeg vil sige et Par Ord om Oprettelsen af en Missionsanstalt. Derom kan man selvfølgelig have meget forskellige Meninger, og efter de aandelige Anskuelser, der ere raadende hos en selv, vil man selvfølgelig føre højst forskellige Meninger om, hvorvidt en Missionsanstalt bør oprettes der eller ikke. Naar saa adskillige Medlemmer komme til det Resultat, at en Missionsstation deroppe vil kunne gøre Gavn, hvis den bliver drevet paa rette Vis, kommer man til at berøre Sagen fra det Synspunkt, ud fra hvilket det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) udtalte sig. Det ærede Medlem udtalte, at han i Grønland og andre Steder var kommen i Berøring med Missionærer, som aldeles ikke udfyldte deres Plads paa nogen tilfredsstillende Maade, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem (Bluhme: Det har jeg ikke sagt et Ord om). . . . Om For-ladelse, saa maa jeg have misforstaaet det. I hvert Fald er der bleven sagt om ikke af det ærede Medlem saa af andre Medlemmer her i Salen, at Missionærer meget jævnlig gjorde Skade i Stedet for Gavn. Jeg indrømmer og vilde ogsaa have indrømmet det ærede Medlem det, hvis han havde udtalt noget i den Retning, at der selvfølgelig har været og ganske sikkert er Missionærer, som ikke udfylde deres Plads paa rette Maade og maatte endogaa gøre Skade, hvor de burde gøre Gavn. Og jeg kunde tænke mig, at der til Angmagalik kom en Missionær, som for Estimoernes Skyld meget hellere maatte være bleven borte; dersom der f. Eks. skulde drives en Mission à la Har-børre eller saa oppe i Angmagalik, vilde jeg anse det for langt fortræffeligere, om denne Mand holdt sig borte fra Beboerne der. Men jeg mener, at der netop i Grøn-land har været og er Missionærer, som have vist sig deres Op-gave fuldstændig voksne, som have forstaaet, hvad det vil sige at missionere blandt et barnligt, uudviklet Folk, og som slet ikke have betragtet det som Hovedsagen at paaotfrohre dem en vis Form for Kristendommen, men som have